خبر

ساخت ۵ فیلم سینمایی با موضوع ۶ شهید

تفاهم‌نامه ساخت پنج فیلم از زندگی شش شهید در هفدهمین جشنواره مقاومت امضا شد. ساخت این فیلم‌ها براساس توجه به شهدای استان‌های مختلف کشور است و بر همین اساس فیلمی درباره شهید حسین املاکی از استان گیلان ساخته خواهد شد است. این شهید جاویدالاثر در عملیات والفجر ۱۰ در جریان عملیات شیمیایی تصمیم بزرگی گرفت و ماسک خود را به دیگری داد. ساخت فیلم از زندگی شهید شاهرخ ضرغام از شهدای استان تهران نیز از دیگر آثاری است که تفاهم‌نامه آن منعقد شده است. شهید ضرغام یکی از گنده‌لات‌های منطقه پیروزی تهران بود که بعد از انقلاب تحول درونی پیدا می‌کند و پس از حضور در جبهه به فیض شهادت می‌رسد و پیکرش هیچ‌گاه پیدا نمی‌شود.

فیلم دیگری که قرار است ساخته شود، حضور لشکر ۲۵ کربلا در عملیات والفجر ۸ را روایت می‌کند. در این فیلم به نقش دو فرمانده؛ شهید محمد طوسی و شهید حسین بصیر پرداخته می‌شود. از سوی خراسان‌شمالی نیز ساخت فیلمی درباره زندگی شهید رجبعلی محمدزاده مورد حمایت قرار گرفته است. این شهید که در دوران دفاع مقدس چند بار جانباز شد در سال ۸۸ توسط اشرار به فیض شهادت رسید. از سوی استان همدان نیز فیلمی درباره شهید سعید قهاری، فرمانده سپاه یزد که در جهنم «الدره» به شهادت رسید، ساخته خواهد شد.

فیلم «عروس خیابان فرشته»

فیلم «غریب»

مشخص‌شدن فیلم‌های نوروزی در میان فقدان برنامه‌ریزی اکران

سال نکو در اکران بهار

طبق اعلام مدیرکل اداره نظارت بر عرضه و نمایش سازمان سینمایی، غریب، ملاقات با جادوگر، فسیل و عروس خیابان فرشته، چهار فیلم اکران نوروز ۱۴۰۲ هستند. چیزی که در نگاه اول درباره این آثار جلب توجه می‌کند، تنوع ژانری آنهاست و فیلم‌هایی در فضای دفاع مقدس، کمدی و اجتماعی می‌تواند پاسخگوی نیاز مخاطبان طیف‌های مختلف باشد. با این حال اگر نیمه‌خالی لیوان را نگاه کنیم، تنها برگ‌برنده درمیان این فهرست، فیلم تحسین‌شده محمدحسین لطیفی درباره شهید محمد بروجردی است که با وفاداری به منش کاراکتر اصلی و روایتی جذاب و ماجراجویانه هم در جشنواره‌های فجر و مقاومت درخشید و هم قابلیت جذب مخاطب را دارد. اما سه فیلم دیگر به‌دلیل تولید در سه چهارسال گذشته هم فیلم‌های‌تر و تازه‌ای محسوب نمی‌شوند و هم عناصر و توان کافی برای جذب مخاطبان پرتعداد و فروش خیلی بالا را ندارند و گزینه چندان مناسبی برای اکران نوروز نیستند. عدم تمایل صاحبان آثار پرمخاطب برای اکران نوروز به‌دلیل تقارن با ماه مبارک رمضان و ضعف سازمان سینمایی در ترغیب این سینماگران، از جمله مهم‌ترین دلایل چینش این سبد اکران نوروزی است.

علی رستگار
گروه فرهنگ و هنر

۷ اسفند بود که در گزارشی با عنوان «پرواز سیمرغ مردمی در گیشه عید» در همین صفحه سینمایی جام‌جم به این موضوع پرداختیم که باتوجه به اظهارنظر مدیرکل اداره نظارت بر عرضه و نمایش سازمان سینمایی در خصوص اولویت اکران ۱۴۰۲ برای فیلم‌های حاضر در جشنواره فیلم فجر، کدام آثار شرکت‌کننده در این رویداد از اولویت بیشتری در این زمینه برخوردارند و به ویژه چقدر ظرفیت و قابلیت نمایش در نوبت طلایی اکران نوروز را دارند. در غیاب فیلم برنده سیمرغ مردمی که در دو دوره اخیر جشنواره فیلم فجر به دلایل مختلف و عجیبی حذف شد، مهم‌ترین گزینه‌ها فیلم‌هایی بودند که در جشنواره با اقبال بیشتری روبه‌رو شدند و نشانه‌های ارتباط با طیف وسیعی از تماشاگران و فروش بیشتر در گیشه را داشتند. بدون ترتیب و ارجحیت، از میان ۲۴ فیلم بخش سودای سیمرغ چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر، فیلم‌های غریب، کت چرمی، بچه‌زرنگ، اتاقک گلی، یادگار جنوب، سینما متروپل و شماره ۱۰، بیشترین ظرفیت را برای جذب تماشاگر داشتند و هرکدام از آنها می‌توانستند جزو گزینه‌های اکران نوروزی باشند. اما از میان این هفت فیلم تنها گزینه‌ای که آن بحث اولویت اکران نصیبش شد یا به عبارت درست‌تر زودتر از باقی فیلم‌ها بخت اکران عمومی‌اش باز شد، «غریب» است. این فیلم جنگی و دفاع مقدسی به دلیل تایید تماشاگران، تحسین منتقدان و موفقیت در جشنواره‌های فیلم فجر و مقاومت، انتخاب مناسب و بدون چون و چرایی است اما سوال اصلی درباره غیبت آن فیلم‌های دیگر چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر در سبد اکران نوروز ۱۴۰۲ است. در مقام مقایسه هم اگر باشد، فیلم‌های پرمخاطب جشنواره اخیر فیلم فجر همچون انیمیشن بچه‌زرنگ، کت چرمی، اتاقک گلی، یادگار جنوب، سینما متروپل و شماره ۱۰ نسبت به آثاری چون ملاقات با جادوگر، فسیل و عروس خیابان فرشته، هم از تنوع ژانری بیشتری برخوردارند و هم ظرفیت‌های جذاب‌تری برای جلب نظر تماشاگران و فروش بیشتر در گیشه دارند. این که چطور سازمان سینمایی خاصه شورای صنفی نمایش به این نتیجه رسیدند که این فیلم‌های نهایی نوروزی، قدرت بیشتری برای رونق بخشیدن به سالن‌های سینما و سرچراغی اکران سال آینده را دارند، هرچند ماحصل علل مختلف است که به آنها هم اشاره می‌کنیم، اما با یک دانش سینمایی حداقلی و محاسبه و مقایسه ساده می‌توان به ناکارآمدی و شکست این تصمیم هم تقریبا مطمئن بود و به ویژه روی عدم پایبندی سازمان سینمایی روی حرف‌ها و مواضع خودش هم پافشاری کرد.

بی‌میلی صاحبان آثار

گویا بی‌میلی صاحبان آثار فیلم‌های با ظرفیت جذب مخاطب جشنواره اخیر فیلم فجر برای اکران، مهم‌ترین دلیل سبد نهایی سینما برای عید نوروز است. اما دلیل این عدم استقبال از طلایی‌ترین نوبت اکران سینمای ایران چیست و چرا تهیه‌کننده‌ها و مدیران پخش چند فیلم حاضر در جشنواره فجر در این چند وقت اخیر در مصاحبه‌ها و اظهارنظرهایی، رغبتی به اکران فیلم‌های‌شان نداشتند؟ تقارن نوروز امسال با ماه مبارک رمضان، مهم‌ترین دلیل این امتناع، مقاومت و بی‌میلی برای اکران است. ماه رمضان با همه برکات و معنویتش، معمولا در سال‌های مختلف چندان باب طبع صاحبان آثار نبوده و تهیه‌کنندگان و مدیران پخش فیلم‌ها ترجیح می‌دهند زمان دیگری را برای اکران انتخاب کنند. تغییر سازوکار زندگی مردم روزه‌دار در ماه مبارک رمضان، عملا بسیاری از سئانس‌های سینماها را برای جذب تماشاگران بی‌کاربرد و کم‌رونق می‌کند و دست بالا اگر هم اقبال و عنایتی باشد، در ساعت‌های بعد از افطار است. تازه اگر درآن زمان، میزان مناسک مذهبی و صله رحم مرتبط با ماه مبارک و آثار و سریال‌های مناسبتی و معمولا پرمخاطب تلویزیونی به عنوان رقیب سینما، مجال فیلم‌دیدن در سالن‌ها را فراهم کند.

همین عقبه و تجربیات سال‌های گذشته، باعث ملاحظه و تردید صاحبان آثار در اکران نوروزی و نهایتا باعث شد. سبد عید امسال جز مورد «غریب» از فیلم‌های پرمخاطب جشنواره فیلم فجر خالی باشد و آنها بیشتر برای حضور در اکران عیدفطر دورخیز و برنامه‌ریزی داشته باشند. این احتیاط و امتناع تنها هم شامل صاحبان آثار پرمخاطب جشنواره اخیر فیلم فجر نمی‌شود و تهیه‌کنندگان و مدیران پخش دیگر فیلم‌های سرگرم‌کننده و بدنه سینمای ایران و باظرفیت بالای فروش خارج از جریان جشنواره هم که انتظار می‌رفت، برای اکران نوروز ۱۴۰۲ اعلام آمادگی کنند، پیشقدم نشده و تمرکزشان را روی اکران عیدفطر گذاشته‌اند. در واقع این همزمانی اکران ابتدای سال با ماه مبارک رمضان، باعث این مقاومت و بی‌میلی گسترده شد وگرنه اگر این تقارن وجود نداشت، قطعا شاهد رقابتی فشرده میان صاحبان آثار برای کسب سهمیه نوروزی بودیم اما حالا این کشمکش به نوبت اکران عیدفطر و پایان ماه مبارک رمضان موکول و منتقل شده است.

ترافیک اکران عیدفطر

با این وجود، کماکان سوال ما از سازمان سینمایی و شورای صنفی نمایش این است که چرا نتوانستند بستر و فضای اکران نوروز را برای نمایش آثار پرمخاطب جشنواره فیلم فجر و فیلم‌های با ظرفیت دیگر مهیا کنند و به صاحبان این فیلم‌ها قوت قلب و دلگرمی بدهند. آیا ارزش نداشت که برای روشنایی بیشتر چراغ سینماها در اکران نوروزی، سازمان سینمایی از همه توان و ظرفیت‌های لازم برای ایجاد اطمینان و مجاب‌کردن چند فیلم با ظرفیت فروش بالا استفاده کند تا شروع خوب گیشه در ابتدای سال، انگیزه‌ای در فضای سینما و میان سینماداران و صاحبان آثار به وجود آورد. کما این که در نقطه مقابل به ویژه چینش نوروزی پیش‌رو می‌تواند همین اول سالی، ناامیدی ایجاد کند و مصداق منفی «سالی که نکوست از بهارش پیداست» باشد. حمایت همه‌جانبه از تبلیغات محیطی و رسانه‌ای فیلم‌ها و سیاست تشویقی همچون زمان طولانی اکران برای این آثار که درصورت فروش مناسب حتی در نوبت اکران عیدفطر و بعد از آن هم امتداد داشته باشد و تقویت و ارتقای طرح ویژه اکران از افطار تا سحر، می‌توانست جزو برنامه‌های سازمان سینمایی برای اعتمادسازی میان صاحبان آثار پرمخاطب جشنواره فیلم فجر و فیلم‌های باظرفیت فروش بالای دیگر باشد اما ظاهرا در عمل این اتفاق نیفتاد یا تلاش‌ها و اقدامات سازمان سینمایی برای جلب نظر صاحبان این آثار آنقدر نبوده که مقاومت و امتناع آنها را بشکند و نظرشان را برای مشارکت حداکثری در اکران نوروز تامین کند.

ضمن این که نتیجه این بی‌میلی برای اکران در نوروز ۱۴۰۲، باعث افزایش توجه به اکران عیدفطر امسال شده است که از قضا می‌تواند نتیجه عکس دهد و ترافیک سنگینی را در آن مقطع نمایش فیلم ایجاد کند. تقریبا همه یا بیشتر صاحبان آثاری که توقع می‌رفت با اکران فیلم‌های‌شان، اکران نوروزی پررونقی را رقم بزنند، تمایل خود را برای اکران عیدفطر اعلام کرده‌اند یا دست‌کم خوش دارند که این موقعیت نصیب آنها شود. اگرچه می‌توان از حالا اکران خوبی را برای عیدفطر پیش‌بینی کرد و حتی در تجربه‌ای غریب و کم‌نظیر، موفق‌تر از اکران نوروزی دانست اما باز همه چیز به چینش مناسب فیلم‌ها و انتخاب برخی از بهترین‌ها بستگی دارد و باید ضمن توجه به تنوع ژانر، نوبت‌های دیگر اکران در تابستان و طول سال را هم درنظر گرفت و با اکران چهار یا پنج فیلم هم‌سطح در جذب مخاطب و فروش بالا، ناخواسته باعث ضربه زدن به آنها نشد. یعنی سازمان سینمایی و شورای صنفی نمایش همان‌قدر که در چینش اکران نوروزی امسال، عملکرد سؤال برانگیزی داشت، باید از تجربه آن به نفع اکران عیدفطر بهره ببرد، دقت بسیاری در انتخاب آثار داشته باشد و ترافیک پیش‌رو را به بهترین شکل مدیریت کند.

نکته

فقدان تنوع ژانری و اما و اگر کیفیت

اما همین فیلم‌های نهایی نوروز ۱۴۰۲ چه ظرفیتی برای جذب مخاطبان و فروش بالا دارد و آیا می‌تواند اول سالی، امید ما برای بهبود اوضاع سینما را بهبود ببخشد؟ روح!... سهرابی، مدیرکل دفتر نظارت بر نمایش و عرضه فیلم سازمان سینمایی همزمان با اعلام فیلم‌های اکران نوروزی، از تنوع ژانری این آثار سخن گفت. صحبت‌هایی ظاهرا امیدوارکننده که می‌تواند نشانه امتداد اکران و روند موفق فیلم‌هایی چون ملاقات خصوصی، چپ راست، بخارست، لوپتو، پسر دلفینی و ... باشد. هرچند همچنان تجربه آن وعده محقق نشده: «اولویت اکران ۱۴۰۲ برای فیلم‌های حاضر در جشنواره فیلم فجر» سنگینی و نگرانی‌هایی ایجاد می‌کند اما عجالتا و با خوش‌بینی می‌توانیم دلخوش به ادامه همین آثار موفق نام‌برده و ترکیب آن با تنوع ژانری چهار فیلم اعلام‌شده نوروز باشیم، حتی اگر در ویترین و ظاهر، به جز «غریب» فیلم‌های تازه اکران توان و ظرفیت فروش بالا را نداشته باشد و در قیاس با فیلم‌های پرفروش فعلی، چندان نتوان دل به موفقیت آنها بست.

در این میان همان‌طور که اشاره شد، «غریب» با پس دادن امتحان خود در جشنواره‌های فیلم فجر و مقاومت و ویترین بازیگرانش، اثری جذاب و شایسته درباره شهید محمد بروجردی است و می‌توان انتظار فروش مناسب از آن داشت. این فیلم جنگی و دفاع مقدسی، حتی حالا و درکنار فیلم‌هایی از جنس دیگر هم به نوعی دیگر غریب به نظر می‌رسد. غریب از آن آثاری است که تایید‌شان وابسته به گیشه و فروش نیست و در گذر زمان و تماشای دوباره و چندباره، مخاطبان خود را خواهد داشت. با این حال به دلیل روایت جذاب و ماجراجویانه‌اش، ظرفیت‌هایی برای فروش هم دارد. «فسیل» یکی دیگر از فیلم‌های اکران نوروز، اثری کمدی به کارگردانی کریم امینی و تهیه‌کنندگی ابراهیم عامریان است. امینی ساخت فیلم‌هایی چون دشمن زن و گربه‌سیاه را در کارنامه دارد، آثاری که اگرچه فروش‌های بالایی در گیشه نداشت اما هرکدام توانست طیفی از مخاطبان را به سالن سینما بکشاند و به ترتیب در ژانر کمدی و درام اجتماعی، رضایت مخاطبانی را جلب کند. اما آن چیزی که انتظارات را برای فروش بیشتر «فسیل» بالاتر می‌برد، سابقه ابراهیم عامریان به عنوان تهیه‌کننده است که فیلم‌های پرفروشی چون دینامیت، انفرادی و تگزاس و تگزاس ۲ را در کارنامه دارد.

«ملاقات با جادوگر» به کارگردانی جمشید بهرامیان و تهیه‌کنندگی حمید اعتباریان هم از دیگر فیلم‌های اکران نوروز است. این فیلم که چند سالی از ساخت آن می‌گذرد هم کمدی است و بازیگرانی چون مانی حقیقی، امیرمهدی ژوله، هستی مهدوی و علیرضا خمسه در آن بازی می‌کند. فیلم ظاهرا مفرح است و کنجکاوی‌هایی برای تماشا دارد؛ ازجمله بازی ژوله در نقش بن‌لادن اما توقع فروش خیلی بالای فیلم شاید زیاد نباشد. احتمالا پیش از مواجهه، نامتجانس‌ترین فیلم اکران نوروزی «عروس خیابان فرشته» به کارگردانی مهدی خسروی و تهیه‌کنندگی محمدرضا شریفی‌نیا باشد. فیلمی اجتماعی با مایه‌های کمدی که از ساخت آن هم مدت زیادی می‌گذرد و بازیگرانی چون محمدرضا شریفی‌نیا، عاطفه رضوی، علیرضا جعفری، مهراوه شریفی‌نیا و پوریا پورسرخ در آن بازی می‌کنند. باتوجه به حال و هوا و ظرفیت فیلم، به نظر می‌رسد با کم‌فروش‌ترین فیلم اکران نوروز مواجهیم مگر این‌که «عروس خیابان فرشته» تک خالی رو کند که پیش‌بینی ما را نقش برآب کند.

نقطه‌نظر

سجاد نوروزی | مدیر پردیس سینمایی آزادی

نقشه توسعه سینمای ایران کجاست؟

نقشه توسعه سینمای ایران کجاست؟ چه کسی باید این نقشه و برنامه را بنویسد؟ وزارت ارشاد؟ صنوف سینمایی؟ آیا بدون نقشه و طرح می‌توان به بقای هر فعالیت اقتصادی یا صنعتی امیدوار بود؟ آیا اقتصاد و صنعت بدون نقشه راه داریم؟ آیا قرار است عمر و آینده ما همچنان با بحث بر سر ممیزی و فیلم‌های توقیفی و دعوا میان سینمادار و پخش‌کننده بگذرد؟

معتقدم وقتی شما نقشه توسعه و آمایش محیط ندارید به طور طبیعی نمی‌توانید برنامه‌ریزی جدی و جدید داشته باشید؛ پس آنچه انجام می‌شود، صرفا دست و پا زدن برای بقاء است نه توسعه و این نقطه مرگ یک صنعت است.

این‌که قیمت بلیت سینما چقدر باشد، یک مسأله انحرافی است. اگر شما بگویید قیمت بلیت ۵۰ هزار تومان باشد، من می‌پرسم چرا؟ اگر بگویید ۱۰۰ هزار تومان باز هم می‌پرسم چرا؟ مسأله این است که چرا به این «چراها» جواب نمی‌دهیم؟ در کجای دنیا یک دستورالعمل واحد برای تمام مخاطب سینما اعمال می‌شود؟

آیا جز این است که بلیت سینما در هفته اول اکران یک فیلم یک قیمت دارد و در هفته‌های دوم و سوم، یک قیمت دیگر؟ برای معلولان و بازنشستگان و دانشجویان و فیلم‌های سه ساعتی و... هم هر کدام نرخ‌های متنوع درنظر می‌گیرند. این تصمیم به این دلیل است که آنها به پرسش‌های خود و نقشه توسعه پاسخ داده‌اند ولی ما می‌خواهیم با پیش‌فرض‌های دهه ۷۰ برای سال ۱۴۰۲ برنامه‌ریزی کنیم، یعنی همان‌طور که معاونت سینمایی ارشاد بود و می‌نشستند دور هم تا در یک شیوه کلاسیک، پخش‌کننده و سینمادار توافق کنند که چه فیلم‌هایی اکران شود. پرسش اینجاست که کدام وضعیت زندگی و شئونات فرهنگی ما مشابه دهه ۷۰ است که با همان روش در سال ۱۴۰۲ کار کنیم؟

یک مثال واضح و جذاب فیلم «تایتانیک» است که در بیست‌وپنجمین سالگرد اکرانش دوباره روی پرده رفت و شش میلیون دلار فروخت، آن هم فیلمی که به‌راحتی در موبایل مردم پیدا می‌شود. چرا این اتفاق می‌افتد؟ چون حفظ تعلق خاطر مخاطب به سالن سینما برجسته و طراحی نقشه توسعه و رویکردهای نوین در تبلیغات و توزیع اتفاق افتاده است؛ ولی ما هیچ‌کدام از اینها را نداریم و به جای آن قصد داریم در یک جلسه گعده‌ای، قیمت بلیت را تعیین کنیم.

تقصیرها را هم اگر صنف باشی، گردن ارشاد می‌اندازی و اگر ارشاد باشی به گردن اغتشاش‌ها. در صورتی که فراموش می‌شود وقتی ۹۰ درصد توان هنری سینمای ایران در یک چرخه اقتصادی معیوب در پلتفرم‌ها مشغول سریال‌سازی است، چرا باید فیلم بسازد؟ بخصوص آن‌که در این شرایط خاص تنها چیزی که موجودیت ندارد، هنر است.

قاب

محبوب و گزیده کار

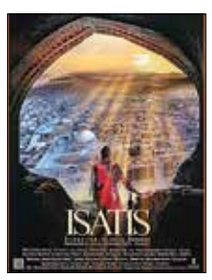
امروز سالروز تولد لادن مستوفی، بازیگر سینما و تلویزیون ایران است که با وجود کم‌کاری‌اش، از چهره‌های بسیار محبوب است. او که در ۲۲ سالگی با روز واقعه فعالیت سینمایی خود را آغاز کرد، با بازی در مجموعه تلویزیونی دوران سرکشی کمال تبریزی و همچنین سریال پریا به شهرت رسید.

او در آثاری همچون گلچهره، گلوگاه، تسویه‌حساب، خواب زمستانی، دختری به نام تندر، طوفان، شیخ بهایی، خانه‌ای در تاریکی، سفر سبز ایفای نقش کرده است.

لادن مستوفی در چهل و یکمین دوره جشنواره فیلم فجر با هفت‌بهار نارنج اثر فرشاد گل‌سفیدی حضور داشت.

رویداد

۲ جایزه برای سینمای ایران

جایزه هیات داوران جشنواره فیلم‌های آسیایی وزول فرانسه به فیلم «بی‌پایان» ساخته نادر ساعی‌ور از سینمای ایران رسید.

فیلم بی‌پایان به‌صورت مشترک با فیلم «نامه‌ای از کیوتر» به کارگردانی کیم مین‌جو از کره‌جنوبی، موفق به کسب جایزه هیات داوران از این رویداد سینمایی شدند. همچنین جایزه دوچرخه طلایی بهترین فیلم این جشنواره سینمایی به «دختر فروشنده» ساخته سندگدورج جانچیودورج از کشور مغولستان رسید و جایزه بزرگ هیات داوران هم به فیلم «سرو همچون مرمر» به کارگردانی آسیف رستم‌اف از جمهوری آذربایجان اعطا شد.

همچنین فیلم مستند سینمایی «ایساتیس» به کارگردانی علیرضا دهقان در هفتمین دوره جشنواره جهانی فیلم اوشن‌سیتی آمریکا در بخش بلند (فیچر فیلم) توانست جایزه بهترین فیلم را از آن خود کند.

فیلم مستند ایساتیس پیش از این جایزه ویژه دبیر چهاردهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینما حقیقت»، نامزد سیمرغ بهترین فیلم مستند سی‌ونهمین جشنواره فیلم فجر، جایزه بهترین فیلم بخش بین‌الملل هشتمین جشنواره بین‌المللی جشنواره شهر را کسب کرده است.

پویانمایی

حضور انیمیشن‌های ایرانی در رویدادهای بین‌المللی

دو اثر پویانمایی سینمای ایران در جشنواره چستر انگلستان و جشنواره فیلم‌های انیمیشن توکیو به نمایش درخواهند آمد. انیمیشن کوتاه «بیا آشتی کنیم» به کارگردانی عبدا... علیمراد است که در نهمین جشنواره پویانمایی چستر انگلستان به نمایش درمی‌آید. این اثر محصول مرکز انیمیشن سوره است که در ۱۳ قسمت هفت دقیقه‌ای به تولید رسیده و در ساخت آن از تکنیک استاپ‌موشن استفاده شده است. این انیمیشن عروسکی، اثری بدون‌کلام و با زبان بین‌المللی است. همچنین پویانمایی «زمین بازی» به کارگردانی سمانه اسدی و تولید کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به‌صورت آنلاین در ژاپن نمایش داده می‌شود. این فیلم که در بخش مسابقه جشنواره جوایز فیلم‌های انیمیشن توکیو نمایش داده شد، قرار است به مدت ۲۸ روز در فاصله زمانی ۳۰ خرداد تا ۹ شهریور ۱۴۰۲ به‌صورت آنلاین در ژاپن نمایش داده شود. این پویانمایی هشت دقیقه و ۱۶ ثانیه‌ای از جمله تولیدات امور سینمایی کانون است که با تکنیک دوبعدی دیجیتالی ساخته شده است.